

Als eerste komt ze een bakker tegen die 's morgensvroeg op weg is om zijn broden aan de man te brengen. Hij ziet haar liggen op de grond en denkt, och de zoveelste klaploper. Maar toch is er iets aan deze vrouw, waarom hij er toch niet aan kan voorbij gaan. Hij kan er geen vinger opleggen en gaat naar haar toe.

"Hoe heet je?", vraagt hij op vriendelijke toon. Catherine wordt verrast en verbaast wakker.

"Lilly", antwoordt ze, "En jij?"

"Louis, de bakker van het dorp. Ik ben op ronde om mijn broden aan de man te brengen. Heb je honger?"

"Ja, graag als je het niet erg vind wil ik een broodje, om mijn honger te stillen."

"Geen probleem, wil je met me meelopen, dan moet ik deze ronde eens niet alleen doen."

"Graag." En zo krijgt ze haar broodje om te eten en loopt ze met de bakker mee en keuvelt ze met hem.

Zo leert ze onder andere dat hij een vrouw en drie kinderen heeft, die hij allemaal dolgraag ziet, maar het leven toch niet al te gemakkelijk is, daar hij de alleenverdiener van het gezin is. Zijn vrouw Greetje is gehandicapt - ze heeft het syndroom van Guillaume Barré.

Op een ochtend wordt Lilly wakker, er is heel wat beroering.

'Wat is er aan de hand?', denkt ze. Als eerste komt ze Louis tegen, helemaal in paniek, krijgt ze geen woord uit. Daarna gaat ze naar de living, daar ziet ze Greetje, volledig in tranen en de twee zonen. Maar waar in hemelsnaam is Anny? Dan laat Steven een briefje zien. Als je je dochter ooit nog levend wil zien, gelieve de politie niet te willen verwittigen